Lietas Nr.133036917

S P R I E D U M S

Rīgā, 2017.gada 26.jūlijā

Rīgas rajona tiesa, tiesnese I.Ādamsone-Struža, izskatīja administratīvā pārkāpumu lietu par **/pers. A/**, personas kods /personas kods/ (turpmāk arī pārkāpējs), saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-LAPK) 175.pantā paredzētā pārkāpumu izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 27.februārī, plkst.19.00, VP RRP Saulkrastu iecirkņa inspektors M.Kojāns, pildot dienesta pienākumus notikuma vietā, /adrese/, dodot rīkojumu "SIA "Amber Real" pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/ ielaist mājā nepilngadīgo bērnu tēvu, /pers. D/, /pers. A/ inspektora rīkojumu nepildīja un /pers. D/ mājā neielaida, ar savām darbībām ļaunprātīgi nepakļaujoties policijas darbinieka likumīgajām prasībām.
/pers. A/ izdarīja LAPK 175.pantā paredzēto pārkāpumu.

Par minēto pārkāpumu 2017.gada 4.aprīlī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PC091297 (turpmāk-Protokols) (lietas 3.lapa).

[2] ***Tiesas sēdē /pers. A/*** savu vainu neatzina, nepiekrita protokolā norādītajiem apstākļiem un paskaidroja, ka ir SIA „Silence" valdes loceklis un bija noslēdzis līgumu ar firmu SIA „Amber Real" par nekustamā īpašuma /adrese A/, apsargāšanu. Objekts /adrese/ piederēja SIA „ Amber Real" privātbankas meitas uzņēmumam. /pers. A/ bija noslēgts līgums ar apsardzes kompāniju SIA „TM Security" un šīs apsardzes kompānijas darbinieki apsargāja objektu Ozola ielā 5.
2017.gada 27.februārī ap plkst.19.00 /pers. A/ ieradās objektā /adrese A/, kopā ar /pers. E/, kuru /pers. A/ bija uzaicinājis filmēt šajā objektā notiekošo. Objektā bija jāapsargā zeme un māja, bet iekšā mājā /pers. A/ nevarēja ieiet. Filmēšana notika tādēļ, ka /pers. A/ pēc savas pieredzes zina, ka video ieraksts ir vienīgais pierādījums, kas var liecināt, ka no viņa puses nav bijuši nekādi pārkāpumi objektā. /pers. A/ ieskatā šajā lietā saskatāma atsevišķa policijas darbinieku ieinteresētība, personisks naids vai atriebība pret /pers. A/. Apmēram pirms mēneša attiecībā uz /pers. A/ un 5 apsardzes darbiniekiem tika sastādi administratīvā pārkāpuma protokoli par nepakļaušanos policijas darbiniekam. Ierodoties /adrese/, teritorija bija slēgta un vārti bija ciet. /pers. A/ piezvanīja ar zvana pogu vairākas reizes pie vārtiem, bet neviens ne mājas, ne sētas durvis neatvēra. /pers. A/ nolēma gaidīt.
Pēc kāda laika atbrauca vīrietis ar automašīnu "Mercedes", kurš gribēja iekļūt mājā. /pers. A/ šim vīrietim palūdza stādīties priekšā, kā arī pats viņam uzrādīja savu pilnvarojumu un līgumu. Vīrietis atteicās nosaukt savu vārdu. Jau pirms tam /pers. A/ bija informēts, ka šajā īpašumā varētu atrasties /pers. F/, ar kuru nelikumīgi noslēgts īres līgums. Pēc kāda laika ieradās /pers. F/, kurš uzrādīja dokumentus un stādījās priekšā, viņš netraucēti iegāja īpašumā. /pers. A/ ar /pers. E/ joprojām vēl nebija gājuši īpašumā un stāvēja uz ielas. Paralēli vīrietis, kurš atbrauca ar "Mercedes" automašīnu teica, ka /pers. A/ un /pers. E/ rīkojas nelikumīgi, uz ko /pers. A/ atbildēja, lai izsauc policiju. Beigās pats /pers. A/ izsauca policiju. Pēc 30 - 40 min ieradās policijas darbinieks M.Kojāns, kurš sāka sarunāties ar vīrieti, kurš atbrauca ar automašīnu "Mercedes". Pēc tam /pers. F/ ar policijas darbinieku iegāja mājā un iznāca ārā. /pers. A/ bija vienīgā persona, kas veica sarunas ar policijas darbinieku M.Kojānu, un policijas darbinieks nebija piegājis ne pie viena no apsardzes darbiniekiem. /pers. A/ ar policijas darbinieku M.Kojānu notikuma vietā diskutēja mierīgā tonī. Par to, ka mājās atrodas nepilngadīgs bērns, /pers. A/ uzzināja tikai no policijas darbinieka M.Kojāna, jo pirms tam neviens to nebija teicis. 2017.gada 27.februārī neviens no policijas darbiniekiem, t.sk. M.Kojāns, nevērsās ar rīkojumu pie apsardzes darbiniekiem, kas apsargāja objektu /adrese/. Ja tā būtu bijis, tad /pers. A/ to būtu dzirdējis. /pers. A/ bija vienīgā persona, kas diskutēja un komunicēja ar policiju. Starp apsargiem un policijas darbinieku nebija nekādas komunikācijas. Notikuma vietā viss notika korekti, nepārkāpjot nevienu likuma normu. /pers. A/ ar policijas darbinieku M.Kojānu kādas 2 stundas mierīgi diskutēja.

[3] ***Tiesas sēdē aizstāvis norādīja***, ka liecinieka M.Kojāna ziņojums būtu vērtējams piesardzīgi. Liecinieks /pers. D/ melo, viņš nesaka patiesību par to, kādas personas kur atradās un kādas personas tika vai netika laistas īpašumā. Liecinieks /pers. D/ nerunā par /pers. F/ atrašanās vietu. Tas liek kritiski vērtēt liecības. /pers. D/ nebija tiesiska pamata atrasties īpašumā. Kad nāca klajā fakts, ka mājā ir bērni, lieta kļuva citādāka. /pers. D/ neizmantoja brīdi, lai ieietu iekšā pie bērniem un ienestu pārtiku. Viņš turpināja stāvēt ārā un turpināja eskalēt situāciju. Nesniegt patiesas liecības ir /pers. D/ interesēs. Nekas nenorāda, ka /pers. D/ varēja atrasties īpašumā. /pers. D/ tur nebija iemitināts un to atzīst. Kad tika konstatēts fakts, ka mājā ir bērni, /pers. D/ varēja doties iekšā. Liecinieks M.Kojāns teica, ka neies līdzi nevienam. /pers. D/ nemaz negribēja iet pie bērniem, bet satraucās par to, kur novietot auto. Lūdz administratīvo lietu izbeigt, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[4] ***Tiesas sēdē liecinieks /pers. E/ liecināja***, ka ar /pers. A/ ir darba attiecības. Strādā SIA "KT Invest" un /pers. A/ 2 nedēļas pirms notikuma uzzvanīja un uzaicināja uz objektu Langstiņos, Ozolu ielā, nofilmēt notikumus. Jau vairākus gadu sadarbojas ar /pers. A/. /pers. E/ tikai filmē un citas darbības neveic. /adrese/, /pers. E/ ieradās, vakarā, ar video kameru un sāka filmēt notikumus. Notikuma vietā ieradās /pers. A/ un apsardzes darbinieki. Pēc brīža piebrauca vīrietis ar "Mercedes" automašīnu, kurš piegāja pie /pers. A/. /pers. A/ šim vīrietim uzrādīja dokumentus, bet vīrietis neuzrādīja savus un aizgāja pie savas automašīnas un sāka kaut kam zvanīt. Pēc brīža atbrauca vecāks vīrietis, kurš piegāja pie /pers. A/, uzrādīja viņam dokumentus un

brīvi iegāja privātmājā.

Pēc tam atbrauca policijas darbinieks, un no mājas izgāja vecākais vīrietis. Tad policijas darbinieks un vecākais vīrietis brīvi iegāja mājā. Vēlāk vecākais vīrietis ar policijas darbinieku izgāja no mājas un policijas darbinieks visu vakaru diskutēja ar /pers. A/. Sākumā /pers. E/ filmēja viņu dialogu, bet brīžos, kad saruna nenotika, nefilmēja, jo uzskatīja, ka nevajadzīgi tērētu videokameras bateriju. Notikuma dienā neviens no Valsts policijas darbiniekiem nepiegāja ne pie viena no apsardzes darbiniekiem.

[5] ***Liecinieks /pers. D/ tiesas sēdē liecināja***, ka /pers. A/ pazīst, attiecību ar viņu nekādu nav, pāris reizes viņu ir redzējis.

/pers. D/ 2017.gada 27.februārī, ap plkst.19.00, ieradās /adrese/. Cik atceras, plkst.19.00 ieradās /pers. A/ ar savu brigādi ar 6 automašīnām. /pers. D/ bija aizbraucis uz veikalu un atgriezās. Gribēja ieiet mājās, kas dzīvoja pie sievastēva /Pers. F, adrese/. Mājā palika divi /pers. D/ nepilngadīgi bērni - 4 un 16 gadus vecas meitas. Kad /pers. D/ atgriezās no veikala īpašumā, gribēja tajā ieiet, bet apsargi nostājās pie vārtiem un nelaida iekšā, /pers. D/ nevarēja iebraukt pagalmā ar savu automašīnu, jo pie vārtiem nostājās apmēram 5 vīri un nelaida viņu, kaut arī, kad ieradās, tad stādījās /pers. A/ priekšā, ka ir īrnieks /pers. D/. /pers. A/ iedeva savu vizītkarti, tā /pers. D/ uzzināja, ka viņš komandē pārējos darbiniekus. /pers. D/ tika ielaists, kad ieradās specvienība. /pers. A/ zināja, ka ir noslēgts īres līgums un teica, ka zinot, ka bērni atrodas mājās. Viņš nelaida /pers. D/ iekšā un teica, ka /pers. D/ esot parādā. Tad /pers. D/ personīgi izsauca policiju. Policija ieradās apmēram pēc 40 minūtēm. Uzskata, ka /pers. A/ rīkojās nepareizi, jo īrnieki ir jālaiž īpašumā un /pers. A/ zināja par noslēgto īres līgumu. /pers. A/ nepakļāvās policistam. Policists E.Krūmiņam teica, ka /pers. D/ ir jāielaiž mājās, bet /pers. A/ to ignorēja. /pers. A/ policistam teica, ka viņiem te nav jāatrodas, un apgalvoja, ka īres līgums nav spēkā un ka mājās neielaidīs. Piekrīt, ka nav īres līguma dalībnieks, nebija tur iemitināts, taču tiesiskais pamats atrasties īpašumā ir tāds, ka atbrauca ciemos pie saviem bērniem, kuri ir deklarēti minētajā īpašumā un tur dzīvo, un /pers. F/ ir /pers. D/ sievastēvs, kurš tur dzīvo. /pers. D/ teica, kas viņš ir. Viss sākās plkst.19.00 un turpinājās apmēram līdz plkst.21.50. Kad specvienība ieradās, tad /pers. A/ ļāva doties iekšā. Tad /pers. A/ izlikās, ka ir labs un ļāva uz īsu brīdi apciemot bērnus, bet tad atstāt īpašumu. /pers. A/ noteica laiku, cik ilgi /pers. D/ var satikties ar saviem bērniem. Viņš "piesedzās" ar apsardzes sertifikātu, viņš vēlējās bankai pierādīt, cik viņš ir vērtīgs. /pers. A/ mērķis bija iebiedēšana, un, lai nobītos, bija daudzi auto sadzīti pie īpašuma.

[6] ***Liecinieks M.Kojāns tiesas sēdē liecināja***, ka ar /pers. A/ nekādu personīgu attiecību nav, zina viņu sakarā ar izsaukumu uz Ozolu ielu 5, Langstiņos.

Izsaukums bija vakarpusē, ap plkst.19.00. Konflikts bija starp īrniekiem un mājas jauno pārvaldnieku. M.Kojāns uzklausīja abus - /pers. D/ un /pers. A/. M.Kojāns ienāca īpašumā apskatīties. Iekšā mājā atradās bērni un īrnieks, kas nebija /pers. D/, jo /pers. D/ atradās ārpusē. Mājā M.Kojāns satika divus bērnus, kuri norādīja, ka viņu tēvs ir ārpusē un netiek ielaists. M.Kojāns pieņēma paskaidrojumu, paziņoja /pers. A/, ka bērnu tēvs ir jāielaiž mājā. /pers. A/ atteicās to darīt, paskaidrojot, ka tēvam nav tiesību atrasties īpašumā saskaņā ar īres līgumu. M.Kojāns uzskatīja, ka tēvs ir jāielaiž un par to paziņoja /pers. A/, kurš atkal teica, ka neielaidīs bērnu tēvu īpašumā.

M.Kojāns kopā ar /pers. D/ gāja iekšā īpašumā, bet /pers. D/ aplenca un neielaida. M.Kojāns izskaidroja /pers. A/ par sekām, kas iestāsies, ja netiks pildīta viņa prasība - teica, ka tiks izsaukta specvienība un uzsākta administratīvā lietvedība. /pers. D/ stāvēja blakus M.Kojānam un teica, lai sauc specvienību. Kamēr gaidīja specvienību, /pers. A/ diskutēja ar /pers. D/. Tikai tad, kad jau pēc 2 stundām specvienība tuvojās, /pers. D/ tika ielaists īpašumā. Specvienība vienlaikus ir arī dežurējoša grupa. Specvienība bija jāizsauc, jo M.Kojāns viens nevarētu cīnīties ar pieciem apsardzes firmas darbiniekiem. M.Kojāns zvanīja, lai atsauktu specvienības izsaukumu tad, kad /pers. A/ atļāva /pers. D/ ieiet mājās, specvienība bija jau redzama ceļa galā. Atsaukums no M.Kojāna puses sekoja tad, kad viņš redzēja, kā ierodas specvienība un /pers. A/ piekrita ielaist /pers. D/ mājās. M.Kojāns zvanīja uz Operatīvās vadības biroja centru, lai atsauktu specvienību, "pa tiešo" specvienībai nevar piezvanīt. Kad brauca specvienība, tad /pers. A/ /pers. D/ ļāva ieiet mājā. /pers. D/ stādījās priekšā M.Kojānam, kas viņš ir. Kad M.Kojāns ieradās notikuma vietā, uzreiz pamanīja bērnus, jo viņi stāvēja mājās /adrese/, pie loga. /pers. A/ teica, ka bērnus var vest ārā. Kamēr bērni bija iekšā, bērniem varēja tikt nodarīts morālais kaitējums, jo bērni skatījās pa logu un redzēja visu notiekošo un apsardzes bataljona klātbūtne var radīt traumu bērniem.

/pers. A/ nepakļaušanās notika pašā sākumā. M.Kojāns vairākkārt uzrunāja ar /pers. A/, ka /pers. D/ ir jāielaiž. M.Kojāns ar /pers. D/ kopā izsauca papildspēkus, kas atbrauca apmēram pēc 30 minūtēm. Saruna ar /pers. A/ notika aptuveni 2 stundas – laidīšu īpašumā, nelaidīšu utt., līdz ar ko M.Kojāns nevarēja saskatīt konflikta beigas.

2 stundas M.Kojāns un /pers. A/ runāja par to, lai ielaistu mājās /pers. D/. Grupa jeb specvienība tika izsaukta, jo bija izsmelti pārrunu resursi. Minimālais materiālu kopums, lai uzsāktu administratīvo lietvedību, tika savākts.

M.Kojānam tika uzrādīts īres līgums. Pēc līguma īrnieks bija /pers. F/. M.Kojāna amats pieļauj pieņemt lēmums, un M.Kojāns pieņēma lēmumu, ka /pers. D/ var ieiet mājā. Ziņojums par notikušo tika sastādīts iecirknī. Pēc M.Kojāna maiņas ziņojums tālāk tika nodots vadībai. Administratīvā lietvedība tika uzsākta uz ziņojuma pamata, bet par administratīvās lietvedības uzsākšanu tika pieņemts atsevišķs lēmums.

[7] ***No lietas materiāliem pievienotā VP RRP Saulkrastu iecirkņa inspektora M.Kojāna dienesta ziņojuma izriet***, ka 2017.gada 27.februārī VP RRP Saulkrastu iecirknī tika saņemta informācija no /pers. F/, kurš informēja, ka pie viņa īrēta īpašuma, /adrese/, ir ieradušies apsardzes kompānijas darbinieki un liedz viņam iekļūt īpašumā. Ierodoties notikuma vietā, bija redzams, ka īrnieks /pers. F/ atrodas īrētā īpašuma teritorijā, bet ārpus īpašuma pie sētas vārtiem atrodas vairāki vīrieši formas tērpos, kuriem uz formas tērpiem ir uzšuves ar uzrakstu "TM Security". Pienākot tuvāk notikuma vietai, pie inspektora pienāca divi vīrieši, kuri stādījās priekšā kā minētā īpašuma īpašnieka SIA "Amber real" pilnvarotā persona /pers. A/ un minētā īpašuma īrnieka /pers. F/ znots /pers. D/. Veicot pārrunas ar abiem vīriešiem, tika noskaidrots, ka starp mājas īpašnieku SIA "Amber real" un mājas īrnieku /pers. F/ notiek tiesvedība par īpašumtiesībām un apsardzes darbiniekus kārtības nodrošināšanai ir piesaistījis komersanta SIA "Amber real" pārstāvi /pers. A/.

Sarunā iesaistījās arī mājokļa īrnieks /pers. F/, kurš minēja, ka minētajā īpašumā dzīvo znota nepilngadīgie bērni - četrus un sešpadsmit gadus veci, - taču komersanta pārstāvis /pers. A/ atsakās ielaist mājoklī bērnu tēvu /pers. D/, aizbildinoties ar to, ka saskaņā ar īres līgumu /pers. D/ nav tiesību atrasties minētajā īpašumā un mājoklī tiks ielaisti tikai policijas darbinieki. Iepazīstoties ar īres līguma nosacījumiem, tika noskaidrots, ka bērnu tēvam /pers. D/ ir tiesības atrasties īrētajā īpašumā, uz ko norāda īres līguma 4.2.2. punkts, kur atrunātas īrnieka tiesības. Uz minēto īres līguma punktu tika norādīts arī komersanta pārstāvim /pers. A/, taču viņš atbildēja, ka /pers. D/ netiks ielaists īpašumā un to, ka inspektors nav kompetents risināt šādus jautājumus, līdz ar ko /pers. A/ jau nepakļāvās inspektora likumīgajām prasībām. Pēc vārdu apmaiņas tika pieņemts lēmums apsekot mājokli un ejot iekšā mājoklī, inspektoram sekoja arī bērnu tēvs /pers. D/, taču apsardzes darbinieki - /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/, pēc /pers. A/ norādes viņu apturēja un iekšā neielaida, kaut inspektors, pildot savus tiešos dienesta pienākumus, minētajiem apsardzes darbiniekiem deva rīkojumu /pers. D/

ielaist mājā, bet neskatoties uz inspektora rīkojumu, tika ielaisti tikai policijas darbinieki. Veicot pārrunas ar /pers. A/, tam tika vairākkārtīgi norādīts, ka īpašumā atrodas divi nepilngadīgi bērni un neielaižot bērnu tēvu pie saviem bērniem, tiek ierobežotas viņu saskarsmes tiesības, kā arī apsardzes darbinieku atrašanās pie sētas vārtiem bērniem var radīt emocionālu kaitējumu, taču arī uz šo apgalvojumu /pers. A/ nereaģēja. Pēc minētā fakta /pers. A/ vairākkārtīgi tika brīdināts par sekām, kas var iestāties nepakļaujoties policijas likumīgajām prasībām un neielaižot /pers. D/ mājoklī, taču arī uz to /pers. A/ nereaģēja un turpināja uzstāt uz to, ka /pers. D/ netiks ielaists mājoklī. Pēc minētajām darbībām tika pieņemts lēmums pieaicināt papildspēkus, par ko tika paziņots VP RRP OVB dežurantam. Neilgu laiku pirms VP RRP KPP PPP speciālo uzdevumu bataljona darbinieku ierašanās, ap plkst.20.50, /pers. A/ savu nostāju mainīja un bērnu tēvs /pers. D/ tika ielaists īpašumā. Par nepakļaušanos policijas likumīgajām prasībām tika uzsākta administratīvā lietvedība. Fizisks spēks netika pielietots, kā arī no iesaistītajām personām tika pieņemti paskaidrojumi (lietas 9.lapa).

[8] ***No lietas materiāliem pievienotā /pers. A/ 2017.gada 27.februāra paskaidrojuma izriet***, ka /pers. A/ vadītajam uzņēmuma SIA "Silence" ir noslēgts sadarbības līgums ar SIA "Amber Real" par nekustamā īpašuma /adrese/, apsaimniekošanu. SIA "Silence" bija informēta, ka īpašumā var atrasties persona vārdā /pers. F/. Kā arī SIA "Silence" bija informācija, ka īpašumā dzīvo nepiederošas personas.

2017.gada 27.februārī /pers. A/ ieradās apsekot īpašumu un noorganizēt apsardzi no "TM Security" kompānijas partneru starpniecību SIA "Drošības garants". Ieradās objektā ap plkst.18.30. Piebraucot pie objekta, apstājās ar automašīnu "VW Crafter" un apsardzes darbinieki ieradās ar savām automašīnām. Iekšā īpašumā negāja, pie durvīm nezvanīja, gaidīja, kas sekos tālāk. Pēc brīža piebrauca vīrietis, kas teica, ka ir ēkas īpašnieks, savukārt /pers. A/ norādīja, ka ēkas īpašnieks ir SIA "Amber Real", uzrādīja pilnvaru un pajautāja vīrietim, vai viņš ir /pers. F/, uz ko vīrietis atbildēja, ka nav, taču priekšā nestādījās. Vīrietis sazvanīja /pers. F/ un izsauca policiju. Kad /pers. F/ ieradās, viņš nekavējoties tika ielaists īpašumā, un tad sagaidīja policiju. Uzrādot dokumentu vēlāk noskaidrojās, ka vīrieti, kuru sauc /pers. D/, /pers. A/ atteicās ielaist īpašumā, jo viņš nevarēja uzrādīt noteiktā kārtībā noslēgtu īres līgumu.

Tad, kad /pers. D/ izteica, ka grib apciemot savus bērnus, kuri it kā atrodas mājā, /pers. A/ vērsās pie policijas darbiniekiem, kuri apsekoja māju, ar jautājumu, vai tur atrodas pieminētie nepilngadīgie bērni, jo /pers. A/ pirms tam bērnus neredzēja. Policijas darbinieki apstiprināja, ka nepilngadīgi bērni mājā ir, un personas iekļūšanai īpašumā šķēršļi likti netika. Vis tika fiksēts ar videoierakstiem (lietas 15.lapa).

[9] ***No lietas materiāliem pievienotā /pers. A/ 2017.gada 4.aprīļa paskaidrojuma izriet***, ka 2017.gada 27.februārī, ap plkst.19.00, /pers. A/, būdams SIA " Silence" valdes loceklis, kopā ar savu darbinieku /pers. E/ ieradās pie mājas /adrese/, kas pieder SIA "Amber Real". SIA "Amber Real" ir iznomājis SIA "Silence" zemi /adrese/. Mājas, kas atrodas minētajā īpašumā, īpašniece ir SIA "Amber Real".

Nolūkā novērst nepiederošu personu iekļūšanu, /pers. A/ pie īpašuma nožogojuma no ielas puses izvietoja apsardzes darbiniekus. Apmēram pēc 40 minūtēm atbrauca vīrietis, kurš stādījās priekšā kā īrnieks /pers. F/, kurš brīvi iekļuva īpašumā. Vīrietis, kurš bija atbraucis pirms tam, atteicās stādīties priekšā, un /pers. A/ piedāvāja viņam izsaukt policiju, ko arī izdarīja. Pēc policijas ierašanās, /pers. A/ uzrādīja atbraukušajam inspektoram M.Kojānam savus personu apliecinošus dokumentus, visus līgumus un pilnvaras. Inspektors uzklausīja /pers. A/, /pers. F/ un neidentificētā vīrieša viedokli. Policijas darbinieks pēc visa uzklausītā apsekoja nekustamo īpašumu - māju, brīvi iegāja kopā ar īrnieku /pers. F/. Iznākot ārā, policijas inspektors E.Krūmiņam paziņoja, ka īpašumā tiks ielaists arī nepazīstamais vīrietis, kurš esot /pers. F/ meitas vīrs /pers. D/, jo uzrādītajā īres līgumā esot punkts 4.2.2., kas noteic, ka drīkst iemitināt savus ģimenes locekļus, kam /pers. A/ nepiekrīt no juridisku apsvērumu dēļ, taču inspektors uzstāja, ka viņš laidīšot mājā šo personu un ka viņš saukšot "grupu". /pers. A/ teica, ka nevar pretoties policijas darbinieku rīkojumiem, bet norādīja, ka, viņaprāt, šobrīd policijas darbinieks dod pretlikumīgu rīkojumu un viņa klātbūtnē pa tālruni 112 lūdza savienot ar Valsts policijas dežūrdaļu, kur, stādoties priekšā, izstāstīja situāciju. Dežurants fiksēja notiekošo un paskaidroja, ka par iespējamiem policijas darbinieka pārkāpumiem ir iespēja rakstīt rakstisku sūdzību. /pers. A/ sarunas laikā ar policijas darbinieku, no viņa nebija izskanējusi prasība darīt vai nedarīt kādu darbību, nenotika neviena cilvēka fiziska turēšana vai aizturēšana. Nebija policijas darbinieka prasība pakļauties vai kaut ko izpildīt. Garām ejot, /pers. D/ minēja, ka mājās esot viņa nepilngadīgs bērns. /pers. A/ mājās un mājas teritorijā nebija bijis un informācijas par bērnu atrašanos mājā nebija. /pers. A/ jautāja policijas darbiniekiem, kas bija iegājuši mājās, vai tā ir taisnība. Policijas darbinieks M.Kojāns teica, ka mājā atrodoties nepilngadīgs bērns. Uz ko /pers. A/ pats vērsās pie policijas darbinieka, norādot, ka nevar liegt iekļūt personai mājā, kur atrodas viņa nepilngadīgais bērns, un piedāvāja nekavējoties ieiet pie bērna, ko pēc kāda brīža, pilnīgi nesteidzoties un bez jebkādas atbildības, arī persona brīvi izdarīja (notikušais redzams ierakstā nr. 301). Vienlaicīgi /pers. A/ lūdza policijas darbiniekam izsaukt bāriņtiesas pārstāvjus un rīkoties attiecīgi pašiem, jo bija skaidrs, ka visu šo laiku /pers. D/ un /pers. F/ bija atstājuši nepilngadīgu bērnu bez pieskatīšanas. Policijas darbinieks jautāja, vai tādejādi konflikts ir noregulēts, uz ko /pers. A/ paskaidroja, ka konflikta nebija, bija tikai mutiska diskusija par likuma normām. Policijas darbinieks M.Kojāns paskaidroja, ka sakarā ar domstarpību neesamību viņš atsauca grupas izsaukšanu un izdarīja to (saruna ar dežūrdaļu un atsauktais izsaukums ir ierakstīts).

Viss notiekošais bija fiksēts ar video, un šī epizode ir fiksēta ierakstā Nr.300, kas redzams paskaidrojumam pievienotajā kompaktdiskā. Policijas darbinieks nevienā brīdī nevērsās pie apsardzes darbiniekiem ar jautājumiem, prasībām vai rīkojumiem un neprasīja /pers. A/ dot rīkojumus apsardzei. Pašās beigās policijas darbinieks prombraucot palūdza uzrakstīt paskaidrojumus sakarā ar izsaukšanu. Policijas darbinieks neko neteica par nepakļaušanos viņa likumīgajām prasībām vai ka /pers. A/ vai kāds cits būtu pārkāpis likumu. /pers. A/ protokola sastādīšanu izskaidro ar nākamās dienas, t.i., 2017.gada 28.februāra, notikumiem, kad /adrese/, ieradās Saulkrastu iecirkņa Kārtības policijas priekšnieks A.Stivriņš. Bet konkrēti - /pers. A/ un apsardzes darbinieki palika pie nekustamā īpašuma /adrese C/, uz ielas pie mājas nožogojuma. Īrnieks un viņa ģimenes locekļi brīvi varēja iekļūt īpašumā. Īrnieks tikai viņam zināmu iemeslu dēļ atkal bija izsaucis policijas darbiniekus. Tad uz adresi: /adrese D/, personīgi, privātajās drēbēs, ar dienesta automašīnu ieradās A.Stivriņš. Pēc īsas /pers. F/ uzklausīšanas (neilgu brīdi viņš atradās mājās un iznāca ārā), A.Stivriņš palūdza /pers. A/ uz privātu sarunu un diktāta formā pavēlēja īpašumā neiet un vākties prom. Uz /pers. A/ paskaidrojumiem, ka viņš šādus nelikumīgus rīkojumus /pers. A/ kā īpašnieka pārstāvim un zemes nomniekam nevar dot un tie ir pretlikumīgi. /pers. A/ saņēma A.Stivriņa atbildi, ka pretējā gadījumā /pers. A/ tikšot sarīkota tiesvedība par nepakļaušanos policijas darbiniekiem un papildus apsargiem atņemšot sertifikātus. /pers. A/ palūdza A.Stivriņu runāt likuma ietvaros, beigt biedēt par safabricēšanu un paskaidroja, ka vakar, t.i., 2017.gada 27.februārī, atbraukušie policijas darbinieki nekādus pārkāpumus nesaskatīja un nekādas pretenzijas neizvirzīja, jo pretējā gadījumā jau būtu visi pārkāpuma izdarīšanas dokumenti sastādīti. Arī par notiekošo 2017.gada 28.februārī nekādi pārkāpumi netika konstatēti un nekādi dokumenti netika noformēti, uz ko A.Stivriņš atbildēja - ja nav, tad būs, lai gaidot, izsauks, un būs. Paskaidrojumam pievienotajā video ierakstā Nr.319 redzams, ka ar policijas automašīnu ierodas A.Stivriņš, un autovadītājs, nevienam neko nevaicājot un nenoskaidrojot apstākļus, jau par visu ir informēts un iesēdina personu dienesta automašīnā. Ierakstā Nr. 321 redzams, ka netīšām atbraukušais policijas darbinieks, beidzot, nestādoties priekšā, civilās drēbēs, pieiet pie vārtiņiem un viņu, ar smaidu, bez jautājumiem, ielaiž /pers. D/. Ierakstā Nr.322 redzams, ka darbalaikā, dienesta pienākumus pildošais policijas darbinieks, civilā apģērbā, ar roku kabatā aizliedz filmēt to, kas it kā notiek policijas automašīnā. kas /pers. A/ ieskatā apliecina policijas darbinieka personisku ieinteresētību (lietas 10.-13.lapa).

[10] ***No lietas materiāliem pievienotā /pers. S/ paskaidrojuma izriet***, ka 2017.gada 27.februārī, ap plkst.18.30, atradās savā darbavietā Rīgā, kur pildīja apsarga pienākumus "SP leģions", kad no pults operators paziņoja, ka nostrādāja trauksme signalizācija objektā /adrese/. Izbraucot un ierodoties objektā, ap plkst.19.00, pie objekta: /adrese/, paralēli tā žogam, atradās novietots balts kravas furgons "Volkswagen", kas bloķēja ieeju teritorijā. Pie furgona atradās vairāki vīrieši formas tērpos ar uzrakstu "TM Security". Pie /pers. S/ pienāca vīrietis un stādījās kā minētā īpašuma īrnieka znots, kuram mājā atrodas viņa bērni, un vīrietis, kas stādījās priekšā kā jaunā īpašuma īpašnieka pilnvarotā persona. Vīrietis, kura bērni nospieda trauksmes pogu, paskaidroja, ka viņš netiek laists īpašumā, kaut gan pamatojoties uz īres līgumu, viņam tādas tiesības ir. Pirms /pers. S/ ierašanās tika izsaukta arī Valsts policija. Pēc Valsts policijas ierašanās abi vīrieši turpināja sarunu ar policiju. /pers. S/ atradās netālu, tādēļ sarunu dzirdēja.

Dzirdēja, ka policijas darbinieks deva rīkojumu pārstāvim ielaist teritorijā vīrieti pie bērniem, bet tas uz rīkojumu nereaģēja. Policijas darbinieks bija formas tērpā un pildīja tiešos dienesta pienākumus, deva rīkojumu, bet pārstāvis un pārējie apsargi, kas atradās pie furgona, rīkojumus nepildīja, un vīrieti teritorijā neielaida. Tad policijas darbinieks brīdināja, ka gadījumā, ja netiks pildīts viņa rīkojums, tiks izsaukti papildspēki. Taču rīkojums kārtējo reizi netika pildīts, tādēļ tika izsaukti papildspēki. Tikai ierodoties specvienībai, teritorijā tika ielaists vīrietis un noskaidroti apsargu personas dati, kas nelaida vīrieti teritorijā. Kas notika tālā, nezina, jo objektu pameta (lietas 14.lapa).

[11] ***No lietas materiāliem pievienotā /pers. L/ 2017.gada 27.februāra paskaidrojuma izriet***, ka viņš strādā SIA "Drošības garants" par apsargu. SIA "Drošības garants" ir noslēgts līgums ar SIA "Silence", kuras pārstāvis ir /pers. A/. 2017.gada 26.februārī, atrodoties darbavietā, /pers. L/ saņēma informāciju no vadības par to, ka 2017.gada 27.februārī būs nepieciešams sadarboties ar SIA "Silence", nodrošinot kārtību un īpašuma apsardzi pēc adreses: /adrese/. 2017.gada 27.februārī, ap plkst.18.30, /pers. L/ ieradās kopā ar kolēģiem objektā. Pēc kāda laika ieradās SIA "Silence" pārstāvis ir /pers. A/, kurš pastāstīja, ka iepriekšminētajam īpašumam ir mainījies īpašnieks un viņš ir tā pārstāvis. Pēc kāda laika, ap plkst.18.45, ieradās /pers. D/, kurš apgalvoja, ka ir mājas īpašnieks, un norādīja, ka mājā atrodas divi viņa bērni. Taču mājā viņš netika ielaists, jo nevarēja pamatot savas īpašumtiesības. Apmēram pēc 10 minūtēm ieradās /pers. F/, kurš norādīja, ka uz mirkli bija izgājis un viņam ir noslēgts līgums ar znotu /pers. D/, līdz ar ko viņš (domājams, ka /pers. F/) tika ielaists īpašumā. Pēc kāda laika ieradās policija, un pēc ilgstošām pārrunām īpašumā tika ielaists arī /pers. D/. Fizisks spēks un speclīdzekļi netika piemēroti (lietas 16.lapa).

[12] ***No lietas materiāliem pievienotā videoieraksta*** redzams, ka tajā esošie videoieraksti veikti 2017.gada 27.februārī plkst.21.49, 2017.gada 27.februārī plkst.21.53, bet pārējie - 2017.gada 1. un 2.martā, līdz ar ko tiesa konstatē, ka minētie ieraksti neattiecas uz pārkāpumu, par ko sastādīts Protokols, jo Protokols sastādīts par pārkāpumu 2017.gada 27.februārī plkst.19.00.

Motīvu daļa

[13] Izvērtējusi ziņas, kas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola, policijas inspektora M.Kojāna tiesas sēdē sniegtajām liecībām un dienesta ziņojumā norādītā, liecinieka /pers. E/, /pers. D/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, /pers. A/ tiesas sēdē sniegtajiem un lietas materiāliem pievienotajiem paskaidrojumiem, /pers. S/ un /pers. L/ paskaidrojumiem, lietas materiāliem pievienotā videoieraksta un pārējiem lietas materiāliem to kopsakarībā, tiesa atzīst, ka /pers. A/ ļaunprātīgi nav pakļāvies policijas darbinieka likumīgajām prasībām un izdarījis LAPK 175.pantā paredzēto pārkāpumu, un viņa vaina šī pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

[14] Saskaņā ar LAPK 175.pantu, par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka (..) likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, uzliek naudas sodu līdz 280 EUR vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 175.panta, jākonstatē, pirmkārt, personas nepakļaušanās ļaunprātība, otrkārt, policijas darbinieka rīkojumam vai prasībai jābūt likumīgai un, treškārt, policijas darbiniekam jāpilda dienesta pienākumi.

[15] Par to, ka VP RRP Saulkrastu inspektors M.Kojāns Protokolā norādītajā laikā un vietā pildīja dienesta pienākumus, lietā strīda nav.

[16] Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ bija jāpilda policijas darbinieka M.Kojāna rīkojumu ielaist īpašumā /pers. D/, kā arī strīds ir par to, vai /pers. A/ /pers. D/ nekustamajā īpašumā ielaida pēc savas iniciatīvas pirms policijas darbinieka rīkojuma, vai arī jau pēc tam, kad šāds rīkojums tika dots.

No liecinieka, policijas inspektora M.Kojāna, liecībām izriet, ka M.Kojāns /pers. A/ lika ielaist īpašumā /pers. D/ pēc tam, kad bija ieradies notikuma vietā, uzklausījis /pers. D/ un /pers. A/, noskaidrojis, ka /pers. A/ organizējis un nodrošina nekustamā īpašumā /adrese/, apsardzi, pārbaudījis /pers. A/ uzrādīto īres līgumu, uzskatīdams, ka /pers. A/ nav pamata nelaist īpašumā /pers. D/.

Savukārt /pers. A/, uzskatot, ka augstākminētais īres līgums nedod tiesisku pamatu /pers. D/ atrasties norādītajā nekustamajā īpašumā, un īstenojot īpašuma – mājas un tās teritorijas – apsardzi, policijas darbiniekam M.Kojānam nepiekrita.

[17] Tiesas sēdē liecinieks M.Kojāns liecināja, ka deva rīkojumu /pers. A/ ielaist /pers. D/, bet /pers. A/ viņu ignorēja, un ielaida /pers. D/ tikai pēc tam, kad tika izsaukta un jau notikuma vietā, ceļa galā, bija redzama specvienības mašīna., kas notika jau pašā vakarā, apmēram 2 stundas pēc rīkojuma došanas /pers. A/.

M.Kojāna liecības, ka deva rīkojumu /pers. A/ ielaist īpašumā /pers. D/, nav pretrunā ar viņa dienesta ziņojumā norādīto, ka viņš paziņoja /pers. A/, ka jālaiž īpašumā /pers. D/, bet /pers. A/ atteicās to darīt, aizbildinoties, ka saskaņā ar īres līgumu /pers. D/ nav tiesību atrasties īpašumā. Kā arī no M.Kojāna dienesta ziņojuma un tiesā sniegtajām liecībām izriet, ka /pers. A/ ne vienu reizi vien tika dots rīkojums ielaist /pers. D/, bet /pers. A/ tāpat /pers. D/ nelaida īpašumā.

Bez tam M.Kojāna dienesta ziņojumā norādīts, ka brīdī, kad M.Kojāns ar /pers. D/ gāja iekšā īpašumā, /pers. D/ aplenca un neielaida īpašumā, kas tiesas ieskatā norāda, ka /pers. D/ atkārtoti netika ielaists nekustamajā īpašumā, bet /pers. A/ vairākkārtīgi ignorēja M.Kojāna rīkojumu ielaist īpašumā /pers. D/, kas, savukārt, nepārprotami norāda uz to /pers. A/ bija saprotams M.Kojāna rīkojums, viņš to dzirdēja un izprata.

[18] M.Kojāna liecības, ka viņš deva rīkojumu /pers. A/ ielaist nekustamajā īpašumā /pers. D/, apstiprinās ar /pers. D/ liecībām, ka /pers. A/ viņu nelaida īpašumā, pēc kā tika izsaukta policija. Notikuma vietā policijas inspektors M.Kojāns /pers. A/ teica, ka /pers. D/ jālaiž iekšā, bet /pers. A/ M.Kojāna rīkojumam nepakļāvās, M.Kojāna rīkojumu ielaist /pers. D/ ignorēja.

Kā arī M.Kojāna liecības par rīkojuma nelaist īpašumā /pers. D/ nepildīšanu apstiprinās ar /pers. S/ paskaidrojumā norādīto, ka policijas darbinieks deva rīkojumu /pers. A/ ielaist teritorijā vīrieti, kurš netika ielaists īpašumā un kā dēļ vīrieša bērni nospieda trauksmes pogu, t.i., /pers. D/ netika ielaists teritorijā, kā rezultātā /pers. S/ ieradās notikuma vietā kā "SP leģions" apsargs. Tad policijas darbinieks brīdinājis /pers. A/ par sekām, kas iestāsies, ja viņš nepildīs rīkojumu, taču kārtējo reizi rīkojums netika pildīts, kā rezultātā tika izsaukti papildspēki.

Ņemot vērā, ka M.Kojāna liecības pilnībā apstiprinās ar viņa dienesta ziņojumā norādīto par lietas faktiskajiem apstākļiem, ar liecinieka /pers. D/ liecībām un /pers. S/ paskaidrojumiem, tiesai nav pamata neticēt M.Kojāna liecībām, un apšaubīt liecinieka /pers. D/ liecības.

[19] Tiesa nekonstatē policijas inspektora M.Kojāna personisko ieinteresētību lietas izskatīšanā, personisko naidu vai atriebību pret /pers. A/.

Tiesai nav pamata apšaubīt liecinieka /pers. D/ liecības, jo tās apstiprinās ar liecinieka M.Kojāna liecībām un /pers. S/ paskaidrojumiem.

[20] /pers. A/ tiesas sēdē apstiprināja, ka viņš komunicēja, sarunājās ar inspektoru M.Kojānu.

Kā arī tiesa no /pers. A/ paskaidrojumiem konstatē, ka policists viņam teica, ka īpašumā tiks ielaists arī /pers. D/, kam /pers. A/ nav piekritis, taču inspektors uzstāja, ka laidīšot iekšā mājā arī /pers. D/, taču /pers. A/ uzskatījis citādi. Ar šādiem paskaidrojumiem /pers. A/ faktiski atzīst, ka divas reizes nepakļāvās inspektora M.Kojāna rīkojumam ielaist mājā /pers. D/.

No /pers. A/ 2017.gada 27.februāra paskaidrojuma izriet, ka /pers. D/ viņš nelaida īpašumā, jo /pers. D/ nevarēja uzrādīt noteiktā kārtībā noslēgtu īres līgumu. 2017.gada 4.aprīļa paskaidrojumā /pers. A/ paskaidro, ka M.Kojāns pēc nekustamā īpašuma apsekošanas un īres līguma apskates norādīja, ka īpašumā tiks ielaists arī /pers. D/, kam /pers. A/ nepiekrita, uzskatot, ka īres līgums nedod pamatu /pers. D/ iekļūt īpašumā.

/pers. A/ norāda, ka pēc tam, kad policijas darbinieks paskaidroja, ka mājā ir bērni, /pers. D/ netika likti nekādi šķēršļi iekļūšanai īpašumā, līdz ar ko pats /pers. A/ uzskata, ka nekāda nepakļaušanās policijas darbinieka rīkojumam nav notikusi.

Tiesa norāda, /pers. A/ liecības, ka nekādi šķēršļi /pers. D/ iekļūšanai mājā netika likti, ir pretrunā ar liecinieka M.Kojāna liecībām un dienesta ziņojumā norādītajiem apstākļiem, liecinieka /pers. D/ liecībām un /pers. S/ paskaidrojumiem, ka /pers. A/ ielaida /pers. D/ īpašumā tikai pēc tam, kad notikuma vietā atbrauca specvienība.

[21] Tiesa, izvērtējusi /pers. A/ liecības un paskaidrojumus, secina, ka /pers. A/ nelaida /pers. D/ nekustamajā īpašumā, uzskatot, ka saskaņā ar īres līgumu viņam nav tiesību tur atrasties, t.i., /pers. A/ faktiskās darbības bija tādas, ka viņš nelaida /pers. D/ īpašumā. Tādā veidā tiesa secina, ka /pers. A/ bija gan motīvs un nodoms nelaist īpašumā /pers. D/, gan arī faktiski viņš to izdarīja.

Savukārt, kopsakarībā ar liecinieka M.Kojāna liecībām un dienesta ziņojumā norādītajiem apstākļiem, liecinieka /pers. D/ liecībām un /pers. S/ paskaidrojumiem, tiesa konstatē, ka /pers. A/ nelaida īpašumā /pers. D/ pēc M.Kojāna rīkojuma saņemšanas. Minētais apstiprinās arī ar /pers. L/ paskaidrojumiem, ka /pers. D/, pat pēc tam, kad paskaidroja, ka ir mājas īpašnieks un mājā atrodas divi viņa bērni, mājā netika ielaists, jo nevarēja pamatot savas īpašumtiesības, un tikai pēc tam, kad bija ieradusies policija un pēc ilgstošām pārrunām /pers. D/ tika ielaists īpašumā.

[22] Tiesai nav pamata neticēt liecinieka, policijas inspektora M.Kojāna, liecībām un dienesta ziņojumā norādītajam par lietas apstākļiem, arī tādēļ, ka šādas ziņas viņš sniedza, pildot dienesta pienākumus.

Tiesa neatrod saprātīgu iemeslu, kādēļ policijas inspektoram M.Kojānam dienesta ziņojumā būtu jānorāda tādi apstākļi, kas neatbilst patiesībai.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 2.pantu, policijas darbinieks, kas ieņem noteiktu amatu policijas iestādē, kam ir speciālā dienesta pakāpe un kas ir nodevis zvērestu.

Tiesa ņem vērā praksē izteiktās atziņas, proti, to, ka publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, *a apriori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina. Administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā fiksētas ziņas par izdarīto pārkāpumu un kuram ir pierādījuma nozīme lietā. Tas vērtējams kopsakarā ar citiem pierādījumiem lietā (*skat. Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 3.jūnija spriedumu lietā Nr.116008413, 106AA-0119/13-14*).

Kā atzīts tiesu praksē, lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) nav paši par sevi uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā AA 13-05/5, 2005.gada 9.decembra spriedumu lietā 666-05/5*).

Ievērojot minēto, tiesa konkrētajā gadījumā augstāku ticamību piešķir policijas amatpersonas norādītajiem faktiem un apstākļiem.

[23] No /pers. A/ liecībām un paskaidrojumiem tiesa secina, ka /pers. A/ uzskatīja, ka /pers. D/ nebija tiesiska pamata iekļūt īpašumā saskaņā ar norādīto īres līgumu, kam tiesa pilnībā nepiekrīt. Tiesas ieskatā nav pamata liegt personām brīvi pārvietoties īpašumā, piemēram, ciemojoties vai jebkādā citā veidā, ja īpašumā dzīvojošajām personām nav pret to iebildumu. Nekustamais privātīpašums nav slēgta vieta personai, kuras pārvietošanās brīvība nav ierobežota.

Taču augstākminētajam argumentam nav juridiskas nozīmes lietā, jo /pers. A/ bija jāpilda policijas darbinieka rīkojums, ārpus saviem ieskatiem.

Likuma „Par policiju" 22.panta pirmā un trešā daļa noteic, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda.

Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. (..) Policijas darbinieka prasības ir obligātas, un rīcība saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

No minētā panta izriet prezumpcija, ka jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un sākotnēji ir jāizpilda, ja vien tas acīmredzami nav pretlikumīgs.

M.Kojāna rīkojums nebija acīmredzami pretlikumīgs, jo viņš nepieprasīja izdarīt neko tādu, kas būtu aizliegts vai par ko būtu paredzēta administratīvā vai kriminālatbildība, vai kas acīmredzami būtu nepieņemams vai pretējs vispārīgām uzvedības normām. Savukārt jautājumi civiltiesiska darījuma ietvaros risināmi likumā noteiktajā kārtībā, nevis apsardzes vadītāja īres līguma juridiskā vērtējuma ietekmē.

Turklāt lietā konstatēts un pierādīts, ka policijas darbinieks deva rīkojumu ielaist īpašumā /pers. D/ pēc tam, kad bija noskaidrojis, ka atbilstoši īres līgumā noteiktajam, /pers. D/ ir tiesības uzturēties īpašumā.

Līdz ar to tiesa nekonstatē policijas darbinieka rīcībā tādus apstākļus, kas būtu atzīstami par acīmredzami pretlikumīgiem, un secīgi /pers. A/ nebija nekāda pamata nepakļauties policijas darbinieka rīkojumam ielaist īpašumā /pers. D/.

[24] Pamatojoties uz augstākminēto argumentāciju spriedumā, tiesa atzīst par nepamatotu aizstāvja argumentu, ka tas, ka /pers. D/ nebija tiesiska pamata atrasties īpašumā, ka /pers. D/ tur nebija iemitināts, /pers. D/ nemaz negribēja iet pie bērniem, bet satraucās par to, kur novietot auto, jo, pamatojoties uz likuma "Par policiju" 22.panta pirmo un trešo daļu, 12.panta pirmās daļas 1.punktu, kas noteic, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kura traucē policijas pilnvaru izpildi, lietā vienīgais tiesiskais pamats ielaist vai neielaist īpašumā /pers. D/ bija policijas inspektora rīkojums to darīt.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa atzīst par nepamatotu arī aizstāvja argumentu, ka tas, ka persona nelaiž svešu personu īpašumā, kuru apsargā, nav vērtējams kā nepakļaušanās. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ pārkāpa savas kompetences robežu apsardzes nodrošināšanā, liedzot /pers. D/ iekļūt nekustamajā īpašumā pēc policijas inspektora rīkojuma ielaist /pers. D/ īpašumā. Un nav nekādas nozīmes, vai bērni bija vai nebija, vai bija īres līgums noslēgts, vai nē, vai /pers. D/ gribēja ievest produktus un apciemot bērnus, vai tikai novietot automašīnu pie mājas, jo konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma būtība ir nepakļaušanās policijas darbinieka M.Kojāna rīkojumam ielaist īpašumā /pers. D/.
Šādā M.Kojāna rīkojumā tiesas nesaskata nekādas pretlikumības.

[25] Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (*sk. Senāta 2007.gada 18.septembra spriedums lietā Nr.SKA-395/2007 14.punkts, Senāta 2007.gada 22.februāra spriedums lietā Nr.SKA-52/2007, Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu*).

Tiesa neatrod objektīvas šaubas par liecinieka E.Kojāna liecībās un dienesta ziņojumā norādītajiem apstākļiem, līdz ar to neatrod šaubas par lietas faktiskajiem apstākļiem, t.sk., par to, ka /pers. A/ bija dots rīkojums ielaist īpašumā /pers. D/, /pers. A/ rīkojums bija saprotams, /pers. A/ pat vairākkārtīgi nepakļāvās M.Kojāna rīkojumiem, nelaižot /pers. D/ nekustamajā īpašumā, un turklāt tikai pēc tam, kad ieraudzīja specvienības transportlīdzekli.

Līdz ar to apstāklis, ka /pers. D/ beigu beigās tika ielaists savā īpašumā, nav pamatots arguments tam, ka pārkāpums netika izdarīts, jo tas tika izdarīts vēl pirms tam.

[26] Izvērtējot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst par pierādītu, ka policijas inspektors M.Kojāns deva rīkojumu /pers. A/ ielaist īpašumā /pers. D/, ka policijas inspektora prasības bija likumīgas, bet /pers. A/ nepakļāvās šīm prasībām.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. A/ apzināti izvairījās no sava pienākuma izpildīt policijas darbinieka rīkojumus, viņam pildot dienesta pienākumus, t.i., ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka rīkojumam, konkrētajā gadījumā rīkojumam ielaist īpašumā /pers. D/.

Tiesa lietā nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu uzskatīt, ka pārkāpējam nebija saprotams, kādu rīkojumu viņam deva policijas darbinieki.

[27] Tiesa norāda, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Senāta 2004.gada 23.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-216/2004 8.punktu; 2005.gada 22.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-378/2005 12.punktu*).

Ievērojot minēto, tiesa atsevišķi izvērtēja tikai tos argumentus, kuri tiesas ieskatā ir nozīmīgi no tiesību viedokļa un kas var ietekmēt tiesas spriedumu pēc būtības, un nevērtēja lietas dalībnieku norādītos apstākļus par laika posmu līdz un pēc pārkāpuma konstatēšanai, t.sk., lietas materiāliem pievienoto videomateriālu.

[28] Izvērtējot tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa konstatē, ka administratīvais pārkāpums kvalificēts pareizi pēc LAPK 175.panta.

[29] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, secina, ka lietā ir ievērota LAPK noteiktā lietvedība administratīvo pārkāpumu lietās, līdz ar ko nav

pamata izbeigt administratīvo lietvedību sakarā ar procesuāliem pārkāpumiem, proti, inspektora dienesta ziņojums iesniegts, lēmums par administratīvo lietvedību pieņemts, un administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts atbilstoši LAPK normām.

[30] Saskaņā ar LAPK 32.pantu, nosakot sodu, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpējas personība, vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Pārkāpēja atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

[31] Par pārkāpēja personību noskaidrots, ka viņa deklarētā dzīvesvieta ir: /adrese/, SIA "Silence" valdes loceklis, vidējie mēneša ienākumi 400 EUR, apgādībā 2 personas.

[32] Tiesa atzīst, ka soda mērķi, audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai pārkāpēja neizdarītu jaunus pārkāpumus, šajā gadījumā var panākt, piemērojot naudas sodu.

Saskaņā ar LAPK 299.pantu, naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad izsniegts lēmums par naudas soda uzlikšanu, bet, ja šāds lēmums pārsūdzēts vai iesniegts protests par to, ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad paziņots, ka sūdzība vai protests noraidīts, un maksājumu apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas rajona tiesā vai jānosūta pa pastu. Ja uzliktais naudas sods netiek samaksāts LAPK 299.pantā noteiktajā termiņā, spriedums par administratīvā soda uzlikšanu tiks nodots piespiedu izpildei tiesu izpildītājam.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 32., 33., 175., 289.^{13}, 289.^{16}, 289.^{17}, 289.^{18}, 299.pantu

n o s p r i e d a

sodīt /pers. A/ par LAPK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ar naudas sodu **40 EUR.**

Saskaņā ar LAPK 299.pantu, **naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā** no dienas, kad izsniegts nolēmums par naudas soda uzlikšanu, bet, ja šāds lēmums pārsūdzēts vai iesniegts protests par to, ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad paziņots, ka sūdzība vai protests noraidīts. Naudas sods ieskaitāms rēķinā: Valsts kase, reģ.Nr.NMR90000050138, konta LV34TREL1060191011100, saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC Kods: TRELLV22, mērķis – personas dati, protokola numurs PC091297, un **maksājumu apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas rajona tiesā vai jānosūta pa pastu.**

Ja uzliktais naudas sods netiek samaksāts LAPK 299.pantā noteiktajā termiņā, spriedums par administratīvā soda uzlikšanu tiks nodots piespiedu izpildei tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no **pilna sprieduma pieejamības dienas tiesā**, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesā 2017.gada 7.augustā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža